

Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Biskup Košić na sprovodu prof. Zdravka Tomca: Zato mu kažemo - do viđenja, dragi prijatelju Zdravko!

Mario Strinavić · Sunday, January 12th, 2020

Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u četvrtak, 9. siječnja na zagrebačkom Mirogoju sprovodne obrede i misu zadušnicu za prof. dr. sc. Zdravka Tomca, istaknutog političara i publicistu. U koncelebraciji bili su i oprostili se od pokojnika i župnik župe sv. Kvirina na Pantovčaku vlč. Vladimir Kerečeni te p. Mijo Nikić koji je na kraju posvjedočio da je pokojnog Zdravka u bolnici ispovijedio, pričestio i podijelio mu bolesničko pomazanje.

Mons. Vlado Košić, biskup sisački

Govor na sprovodu Zdravka Tomca

Zagreb, 9. siječnja 2019.

Poštovana suprugo Ankice i sine Ivane, poštovana rodbino i prijatelji našeg dragog pokojnog profesora Zdravka Tomca!

Opraštamo se od velikog čovjeka, političara i kršćanina Zdravka. On sam je napisao kako je od komunista postao vjernik, katolik. Zapravo Zdravko se vratio svojoj vjeri u kojoj je u djetinjstvu odgojen, no prošao je u bivšoj državi razne ljudske i političke edukacije te je, kako sam kaže, "dugo slijedio krivu zvijezdu vodilju", tj. crvenu zvijezdu petokraku, sve dok nije susreo Krista Gospodina i u njemu otkrio pravo svjetlo. Poput sveta tri kralja koja ih je dovela u Betlehem, do Isusa.

Jedan od znakova svojeg obraćenja, napisao je, jest to da je pobijedio strah od smrti. U Isusu je otkrio smisao života i zato se nije bojao smrti jer je povjerovao Isusu da mu on poslije ovozemaljskog života daje vječni život. I u tome je bitna razlika između vjernika

i nevjernika.

Njegova ljubav bila je i ostala njegova obitelj i domovina Hrvatska, u čijoj je slobodi i ostvarenju državnosti sudjelovao s puno znanja i emocija.

Da je posebno volio svoju obitelj, svjedoči i to što me je prije desetak dana nazvao iz bolnice i molio da mu javim kako su... premda se već gubio ali je očito neprestano mislio na njih.

A Domovina? Mogao bih reći kao prijatelj da je i njegova vjera u Krista bila neraskidivo povezana s ljubavlju prema Hrvatskoj. Za nju se borio predavanjima, knjigama, emisijama kad je raskrinkavao laži u politici i - zato je u posljednje vrijeme bio ignoriran u medijima i javnosti, premda ga sada poslije smrti neki nastoje posvojiti. Njemu sve te igre nisu oduzele elan i zaustavile idealizam s kojim se hrabro nastavljao boriti. Na posljednjoj promociji njegove knjige usporedio sam ga s bl. Alojzijem Stepincem koji je smatrao da pravi kršćanin ne može ne voljeti svoju domovinu. On je naime rekao: "u ljubavi prema hrvatskom narodu ne dam se ni od koga natkriliti". I Zdravkovo klečanje na Stepinčevom grobu imalo je pečat ne samo pokajanja nego i zavjeta da će i on nastaviti Stepinčevim putem. Zdravko je pisao o našem velikom Blaženiku kao uzoru svakog istinskog Hrvata.

Nije moguće sada ukratko reći sve što je bio i učinio prof. Zdravko Tomac. Ja bih rekao da je on velikan kakvih se malo rađa. Naš je cilj danas molitvom i zahvalnošću oprostiti se od njega. On je otišao onamo gdje Gospodina gleda "oči u oči", pa premda je kao slavonski hrast bio velik na zemlji, njegova prava veličina je u Bogu. Mi se ne rastajemo zauvijek nego privremeno. Zato mu kažemo: do viđenja, dragi prijatelju Zdravko! Piše [hrvatska-danas](#)

Mario Strinavić

This entry was posted on Sunday, January 12th, 2020 at 10:17 pm and is filed under [Aktualno](#), [Nekategorizirano](#) You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. Responses are currently closed, but you can [trackback](#) from your own site.